

Sahabat

Svensk-Indonesiska Sällskapet

Nr 3-2017

PASAR MALAM STOCKHOLM

Ytterligare en framgång för vår förening

Pasar Malam är för alla Indonesienälskare en viktig tilldragelse på många olika platser i och utanför Indonesien som t.ex. i Stockholm men även i Malmö. Här blandar sig indoneser och svenskar med alla andra nationaliteter, som lärt sig älska denna gamla indonesiska tradition. Pasar Malam betyder ju egentligen kvällsmarknad och arrangeras van-

ligtvis på kvällstid i Indonesien. I Stockholm har det dock av olika skäl, bl.a. rese-skäl och arbetstider, befunnits lämpligare att arrangera denna fest mitt på dagen centralt i Stockholm.

2017 års Pasar Malam, liksom förra årets, ordnades av SIS i Skytteholms skolan i Solna lördagen den 28 oktober i samarbete med Indonesiska Ambassaden, Bilda, Dharma Wanita och PPI Stockholm. Skytteholmsskolan är lätt att nå med allmänna kommunikationsmedel och lokalerna är ändamålsenliga. Ämnet för dagen var Java.

Cirka 400 besökare kom till evenemanget och njöt av en eftermiddag full av dans, sång, musik och uppträdande. Samt som alltid vid indonesiska sammankomster utsökt indonesisk mat som bjöds ut från inte mindre än 17 olika stånd. Dessutom gavs tillfälle att beställa resor och köpa varjehanda varor från olika stånd. Men viktigast av allt var dock, att gamla vänner fick möjlighet att träffas och umgås samt att även nya vänskapsband kunde knytas.

Pasar Malam är en utmärkt plats för Indonesienvänner att mötas under trevliga former för att uppleva indonesisk kultur och traditioner.

Forts.....

God fortsättning
Selamat Tahun Baru
önskar styrelsen

Ordförande & Ansvarig utgivare: Nada Danielsson, Redaktör/layout: Nina Mussolini-Hansson

Redaktion: Elisabet Lind, Hans Hansson, Miti Surjadi

Medlemsansvarig: Dian Engberg, Svensk-Indonesiska Sällskapet (SIS) www.svensk-indonesiska.se

E-post (allmänna frågor): swedish.indonesian@gmail.com

SIS finns på Facebook.

Julfest hos Indonesiska föreningen i Göteborg

Den 9 december bjöd Indonesiska Föreningen i Göteborg på julfest. Festen började med att besökarna bjöds på glögg, en traditionell svensk välkomstdrink under julen. Därefter hölls det välkomsttal som framhävde vikten av att träffas och umgås. Från ambassadens sida uppmanade man alla att högt värdera öppenhet, förtroende, måttlighet, tolerans samt att underhålla samarbete och relationer med andra länder, som i detta fallet är Sverige.

Efter denna högtidliga inledning fortsatte arrangemanget i festligheternas tecken med Luciatåg, julmat blandad med traditionella indonesiska maträtter, sång, dans, lotteri och som seden bjuder tomtens julklappsutdelning till barnen.

Vi är glada och tackar Andita Therning och hennes förening för att vi får komma och ta del av deras festligheter.

Text: Hans Hansson

Bild: Rosa Arne-vill & Andita Therning

forts ...

Festen öppnades av SIS ordförande Nada Danielsson och Indonesiens ambassadör Bapak Bagas Hapsoro. Nationalsångerna framfördes med bravur innan all övrig underhållning släpptes lös i ett program som varade i flera timmar.

Programmet innehöll mycket dans bl.a. en Remo välkomstdansen från östra Java, en Ngarojeng bröllopsdans med Ajeng Musik, en Mojang Priangan dans från västra Java, en Sesonderan dans från Malaning på östra Java. Det blev även sång framförd av Senior Group med ukulele som sjöng sånger som Jali-Jali, Sapu Tangan Dari Bandung Selatan m.fl.. Några av medlemmarna sjöng bland annat Sorban Palid, Mojang Periangan och Jangkrek gengong, Hujan gerimis aje.

Vi fick även njuta av framför allt en stor och mycket duktig anklungorkester från PPI i Stockholm och ett framträdande av SIS kända Senior Band och den vokala gruppen the Kill. En Javanese folkdräktsparad förevisade traditionella dräkter för bröllop och andra festligheter. Dessutom förekom en myckenhet av sång, dans och musik spontant framförd av närvarande festdeltagare.

SIS styrelse vill framföra ett hjärtligt tack till alla medarrangörer samt musikanter, dansare, sångare och övriga deltagare inklusive leverantörer av det stora utbudet av god och välagad mat. Framför allt vill vi tacka Anik Sundqvist, som var huvudansvarig för Pasar Malam som så många gånger förr, för hennes hängivna arbete för att göra Pasar Malam till den fina fest det blev.

Text: Anders Hagard

Glöm inte !

SIS Julgransplundring
7 januari 2018 kl. 12.00 -16.00
Festlokalen, Maria Bangatan 13
Stockholm Södra

SIS Årsmöte
18 februari kl. 11.00 - 17.00
Festlokalen, Maria Bangatan 13
Stockholm Södra

KONSTHISTORIEN BEHÖVER MÅLAS OM

För 25 år sedan jag fick jag besök av en geolog från Indonesien. Personen ifråga var gäst vid Lunds Universitet under en kortare tid. Samtidigt planerades ett nytt bostadsområde i Höllviken i Skåne där man träffat på en bosättning från äldre tider.

En dag när vi satt och läste morgontidningen fann vi en omfattande artikel med bilder från utgrävningarna i Höllviken. En av bilderna visade en träskulptur av en man med onaturligt stor penis. Jag berättade för min gäst att en nästintill liknande träskulptur hittats hos Akhafolket som lever i bergstrakterna i gränsområdena mellan Kina, Myanmar, Thailand, Laos och Vietnam.

Hon svarar att det kunde vara ett tecken på att vi under en tid av människans utveckling haft samma syn på livet oavsett om vi bodde i Sverige eller i Thailand. Hon fortsatte, det händer till och med att vi geologer stöter på rester av vår civilisation som inte går att förklara med den kunskap vi förfogar över

För mer än 50 år sedan hittades tolv målade bilder av människohänder och målningen av en gris på väggarna i Maros grotterna på ön Sulawesi. Efter att konstverken först nu daterats med moderna metoder kom man fram till att bilden på en av händerna är 40.000 år och målningen av grisen ca. 35.000 år gammal.

Den äldsta dateringen av europeisk grottkonst är en målning i El

Castillogrottan i norra Spanien som anses vara cirka 37 300 år. Den äldsta målningen av ett djur är en noshörning i Chauvetgrottan i Frankrike daterad till mellan 35 300 och 39 000 år gammal.

Antropologerna anser att grottkonsten kan vara början på människans förmåga att uttrycka tankar och händelser. Trots att t.o.m. kinesisk konst ingår i ämnet samt det faktum att olika kulturer allt oftare varit i kontakt med varandra, har det europeiska synsättet på "konstens historia" dominerat tolkning av vår utveckling.

Efter dateringen av målningarna på Sulawesi kan vi européer inte ensamma göra anspråk på att vara först med att ha utvecklat människans förmåga att uttrycka tankar och händelser i bild. Wil Roebroeks, vid universitetet i nederländska Leiden menar att jämfört med Europa har väldigt lite fältarbete utförts i Asien och att nya fynd kommer att fortsätta utmana det vi tror att vi vet om människans evolution. Anthony Dosseto vid University of Wollongong i Australien menar att européerna, efter fynden i Maros grotterna, måste dela konsthistorien, åtminstone med de tidiga invånarna på ön Sulawesi i Indonesien.

För 25 år sedan funderade jag inte över vidden av det som min gäst hade berättat för mig. Men nu förstår jag att fler fynd, i alla delar av världen, likt de i Maros grotterna, kommer att dateras med hjälp av modern teknik. Tänk vad spännande, men jag undrar hur vi reagerar när vi tvingas omvärdera vår syn på vårt förflutna?

Text: Hans Hansson
Bild: Tribun & Merdeka

Indonesisk Kulturnatta i Göteborg

Isamarbete med Indonesiska Ambassaden, Arbetarnas Bildnings Förbud (ABF) i Göteborg och Indonesiska Student Föreningen (PPI) bjöd Indonesiska Kulturföreningen på en "Indonesisk Kulturnatta" med en genuin göteborgsk prägel, den 9 december. Festen pågick från 17.00 till 01.30.

De entusiastiska besökarna fick se ett antal indonesiska danser från olika regioner såsom Sekar Jagat från Bali, Tari Kipas från södra Sulawesi, Dolok Pusuk Buhit från norra Sumatra, Karedok Leunca från västra Java, Tobelo från norra Maluku, Amiral Raja från Riau, Selayang Pandang från västra Kalimantan och Tri Piring från västra Sumatra.

De kulinariska specialiteterna bestod av Bakso, Rendang, Gado-Gado, Telor Balado och Orek Tempe. Utöver det kulinariska utbudet fick vi vara med om en Kulturparad från olika delar av Indonesien, nämligen Lampung, Riau, Jambi, Bengkulu och centrala Kalimantan.

Vi tackar Indonesiska Kulturföreningen i Göteborg, som vi förstår, har lagt ner mycket tid och kraft på att arrangera denna kulturfest.

Text: Hans Hansson
Bild: Rita Repelita

Oma Mona en
speciell vän i
Nurul's hjärta

På SOS Barnbyars hemsida står det att läsa "Vi fortsätter att sörja för att barnen har det bra även efter det att de lämnat barnbyn". Är det verkligen så undrade vi när det var dags för den då 18 åriga Nurul Albertin att lämna SOS Barnby i Cibubur utanför Jakarta? Vi fick höra att Nurul var orolig för att mista sin trygghet och ovetande om vart hon skulle ta vägen. Vem skulle nu ta hand om henne, hon hade ju bara "en riktig vän" som hon dessutom betraktade som sin mamma, men vännen hade flyttat tillbaka till Sverige.

Mona Mellbin var inte den som enbart skänkte pengar. Mona engagerade sig och tog hand om sitt fadderbarn Nurul under hela hennes uppväxt, ja än i dag träffas de regelbundet i Jakarta. Mona lyckades även få till stånd ett mycket bra samarbete med personalen på SOS Barnbyar i Cibubur.

Allt började år 2002 när Monas man Paul utsågs till chef för Tetra Paks kontor i Jakarta. Tillsammans med Nordic Women's Club besökte hon regelbundet SOS Barnby i Cibubur. Besöken var en ny och annorlunda upplevelse för Mona, men hon trivdes med att se barnen leka där.

Efter ett tag bestämde hon i samråd med sin dotter Pia att bli fadder till ett av barnen. De bestämde sig för en flicka, men inte en spädbarn. Varför en flicka, jo Mona ansåg att flickor inte har samma möjligheter i Indonesien som de flickor som bor i Sverige. Det var då hon träffade Nurul som bodde i hus Nr 9 i barnbyn tillsammans med sin bror och några andra barn. Barnen var i alla åldrar från spädbarn till tonåringar. Där fanns även Cecilia, som de kallade mamma och tog hand om dem. De stora barnen fick hjälpa till med att ta hand om de små, diska, städa

och laga mat.

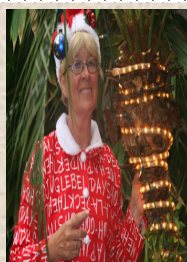
Som ni förstår flyttade Mona tillbaka till Sverige, men hon behöll kontakten med Nurul och försökte hjälpa henne när så behövdes. Jag minns de tillfällen då Mona hörde av sig och vi bestämde tid för att träffas på någon restaurang eller kafé i Malmö. Jag skulle översätta breven från Nurul och förstod att Mona verkligen brydde sig om hur det gick för henne. Ibland kunde Mona inte hålla tillbaka sina tårar, för som alla andra vuxna var hon orolig för Nuruls framtid och umgänge, Nurul hade ju blivit tonåring. För att förvissa sig om Nuruls bästa höll Mona dessutom kontakt med mamma Cecilia och skickade presenter och annat en ung flicka behöver ha.

När jag träffar Nurul på ett kafé i Pondok Indah Mall i oktober i år frågar jag henne vad hennes bästa och roligaste upplevelser var. "Oma (mormor) Mona är inte bara som en mamma och mormor för mig, hon är en speciell vän i mitt hjärta", förklarade Nurul. Hon fortsatte med ett stort leende och stora ögon: "Bästa upplevelsen var när vi var tio barn som blev bjudna att fira julen hemma hos Oma Mona. Det var fantastiskt att se Oma Mona utklädd till jultomte och dela ut julklappar till oss barn. Efter bordsbönen fick vi äta spaghetti med köttfärsås och avsluta besöket med att simma och hoppa runt i Oma Monas pool".

Nurul är nu 23 år gammal och den 12 december 2017 tog hon sin examen vid Universitas Kristen Indonesia efter att ha studerat till studie och yrkesvägledare i 3 år. På examensdagen bar hon de kläder s.k. "kebaya" som Mona köpt till henne för ändamålet. Och ni kan tro att Mona var både glad och stolt när hon fick se Nuruls bild på Facebook efter examensceremonin.

Text: Nina Hansson

Bild: Privat & Nina Hansson

Bli medlem i SIS nu!

Årsavgiften för familj 250 kr/år, för person 150 kr/år, studerande 100 kr/år
Postgiro 4339734-8